

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 23.6.2010 a je

VYKONATELNÉ dne 16.6.2010

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 30.6.10

Praha 22. června 2010

Čj. 64 843/2010-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada“) jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává na základě rozkladů uplatněných ze strany společnosti **Vodafone Czech Republic a.s.**, IČ 257 88 001, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 167 (dále jen „navrhovatel“) dne 18. 3. 2010 a rovněž ze strany společnosti **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 (dále jen „odpůrce“) dne 19. 3. 2010, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“), ze dne 3. března 2010, čj. 45 732/2009-606/X.vyř., ve věci sporu mezi společnostmi Vodafone Czech Republic a.s. a společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s., o zaplacení ceny za službu přenesení čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za období od ledna 2006 do července 2008 ve výši 53,983.638,38 Kč včetně DPH s příslušenstvím této pohledávky a nákladů řízení, po projednání v rozkladové komisi Rady podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I.
  - a) Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí ze dne 3. 3. 2010, čj. 45 732/2009-606/X.vyř mění ve výrokové části I. tak, že se návrhu navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci zaplatit za přenesená telefonní čísla v období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008 v části vyhovuje tak, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku 24,360.531,45 Kč vč. DPH do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí. Návrhu na přiznání příslušenství pohledávky – úroků z prodlení - se nevyhovuje.
  - b) V ostatním se napadené rozhodnutí potvrzuje.
- II. Náhrada nákladů řízení o rozkladu se v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích žádnému z účastníků řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Dne 21. 5. 2009 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení čj. 45 732/2009-606 o povinnosti odpůrce zaplatit navrhovateli cenu za přenesení mobilních telefonních čísel za období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008, a to částky ve výši 53 983 638,38 Kč včetně DPH s příslušenstvím této pohledávky a náklady řízení.

Navrhovatel zaslal odpůrci dopisem ze dne 7. 1. 2009 daňový doklad – fakturu č. 99020381, na základě které žádal doplacení plné úhrady nákladů na přenos mobilních telefonních čísel (dále také „portace“) ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za sporné období, v celkové výši 53 983 638,38 Kč včetně DPH. K uvedené částce navrhovatel dospěl kalkulací, tj. uskutečněné jednotky portací vynásobené jednotkovou cenou, kterou navrhovatel vyčíslil na 809,- Kč. Touto fakturou byla doúčtována zbylá část pohledávky navrhovatele z titulu poskytování služeb přenesení telefonního čísla ve sporném období v situaci, kdy je zřejmé, že dohody o vzájemné symetrické jednotkové ceně 65,- Kč, účtované jak ze strany navrhovatele, tak ze strany odpůrce, nebylo dosaženo.

Odpůrce daňový doklad vrátil, neboť měl zato, že za výše uvedené sporné období jsou vyrovnány veškeré závazky vůči navrhovateli, a to úhradou ze dne 16. 12. 2008, v celkové částce 4 175 028,33 Kč včetně DPH. Ke skutečným tvrzením navrhovatelem zaslal odpůrce správnímu orgánu své vyjádření ze dne 1. 7. 2009, v němž uvádí, že od počátku poskytování služby MNP (Mobile Number Portability, dále jen „MNP“) navrhovatel tvrdil, že jeho cena je nákladově orientovaná, a že stejně nízkou cenu, resp. náklady, musí mít i odpůrce a naprosto odmítal argumenty o ceně zahrnující efektivně a účelně vynaložené náklady, zajišťující návratnost investic a zohledňující též příslušná rizika, tj. neuznával existenci žádných dalších nákladů vstupujících do kalkulace ceny odpůrce a důrazně prosazoval princip cenové reciprocity. Spornou byla pouze cena požadovaná odpůrcem a skutečnost, že nebyla splněna podmínka navrhovatele o zmíněné reciprocitě. Odpůrce dále poukázal na to, že navrhovatel po celé Předmětné období odpůrci účtoval za služby v souvislosti s přenesením telefonních čísel původní ceny uvedené v návrhu Dodatku č. 6. Tyto ceny navrhovatele odpůrce akceptoval a faktury navrhovateli nevracel. Proto má odpůrce za to, že ceny navrhovatele byly po celé zmíněné období nesporné.

Odpůrce ke skutečnosti, že navrhovatel změnil nákladovou kalkulaci svojí ceny, kdy místo původních 65,- Kč za jednoduchou objednávku nyní požaduje 809,- Kč, uvedl, že tvrzení navrhovatele, že odpůrci předložil novou nákladovou kalkulaci není pravdivé, neboť v návrhu na zahájení tohoto správního řízení předložil navrhovatel tabulku, kde k jednotlivým počtům přenesených čísel přiřadil novou jednotkovou cenu 809,- Kč a uvedené položky vynásobil s tím, že takto navrhovatel činí po více než roce, kdy účtoval cenu původní. Z čeho

se nová jednotková cena skládá, navrhovatel dle tvrzení odpůrce, však nikde neuvedl a odpůrce výslovně nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že vyúčtoval nejprve část svého nároku a později jeho zbytek, dále s tím, že navrhovatel novými fakturami doúčtoval zbylou část své pohledávky z titulu poskytování služeb přenesení telefonního čísla ve sporném období.

Dne 19. 10. 2009 se uskutečnilo u správního orgánu ústní jednání účastníků řízení, při kterém si účastníci řízení si odsouhlasili, že údaje o počtu skutečně přenesených telefonních číslech registrovaných v databázi CNPAC považují za nesporné a odpovídající skutečnosti.

Odpůrce se zavázal vyjádřit se k údajům o počtu přenesených telefonních čísel, které předložil navrhovatel z databáze CNPAC do 26. 10. 2009, pokud s předloženými údaji nebude souhlasit. Odpůrce dále uvedl, že vedení celého správního řízení je bezpředmětné, neboť původně požadované ceny za přenesení telefonního čísla byly uhrazeny v takovém rozsahu, jak byly účtovány navrhovatelem. Ve stanovené lhůtě odpůrce počty přenesených telefonních čísel nerozporoval.

Účastníci řízení na výzvu správního orgánu nenavrhli jiné důkazy, než ty, které byly již založeny ve spisu, a které jsou jim známy.

Správní orgán při posuzování předmětné věci vycházel kromě podkladů předložených účastníky řízení, ze zákona o elektronických komunikacích, z opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, z podkladů shromážděných v tomto správním řízení čj. 45 732/2009-606, dále z podkladů nashromážděných v průběhu paralelně probíhajícího správního řízení čj. 92 152/2008-606, které jsou známy oběma účastníkům, dále z pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI. vyř. a čj. 39 810/2008-603.

Správnímu orgánu je dále známo, že se navrhovatel s odpůrcem nedohodli na uzavření dodatku ke Smlouvě o propojení, kterým by si účastníci řízení dohodli i cenu za přenesené číslo, a proto bylo vedeno u správního orgánu správní řízení pod čj. 875/2006-610 o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení, a to zejména o určení výše ceny za přenesené číslo.

Navrhovatel nedoložil, že se s odpůrcem dohodl na způsobu úhrady a výpočtu ceny za přenesení čísla za období předcházející vydání pravomocného rozhodnutí správního orgánu ve správním řízení čj. 875/2006-610, nebo na jiném prozatímním řešení náhrady nákladů za přenesení čísla do doby vydání pravomocného rozhodnutí o ceně za přenesení čísla. Navrhovatel ani neprokázal, že cena za přenesené telefonní číslo ve výši 809,- Kč, kterou požadoval uhradit po odpůrci za sporné období za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, dodatečně vyúčtovaná daňovým dokladem – fakturou číslo: 99020381, je/byla nákladově orientovaná ve smyslu ustanovení § 55 zákona

o elektronických komunikacích a obsahuje náklady vynakládané na přenesení telefonního čísla v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3.

Teprve pravomocné rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř., potvrzené rozhodnutím správního orgánu II. stupně čj. 39 810/2008-603, stanovilo ceny za přenesení telefonního čísla (na základě tzv. jednoduché objednávky), a to ve výši 418,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a 524,- Kč bez DPH za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. V odůvodnění výše uvedeného pravomocného rozhodnutí je uveden i způsob výpočtu ceny pro případ přenesení větší skupiny čísel (několika čísel) najednou, na základě tzv. komplexní objednávky, za použití následujících vzorců:

náklady na hromadnou portaci (pro přenesení čísel na základě komplexní objednávky ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce) = náklad společný, tj. 34,- Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 384,- Kč) bez DPH,

náklady na hromadnou portaci (pro přenesení čísel na základě komplexní objednávky ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele) = náklad společný, tj. 100 Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 424,- Kč) bez DPH.

K cenám stanoveným správním orgánem v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. je třeba zdůraznit, že tyto ceny se vztahují k pětiletému období, počínaje zavedením služby přenositelnosti čísel na trh, konkrétně k období let 2006 až 2010. Správní orgán I. stupně z tohoto předpokladu vycházel při stanovení sporných cen. V použitém obecném vzorci je počítáno s pětiletým obdobím jak z hlediska počtu přenesených čísel, tak z hlediska vynaložených nákladů. Takto vypočtené ceny jsou průměrné, jsou relevantní k pětiletému období a pokrývají započtené náklady roku 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010. Principem tohoto výpočtu je, že za období pěti let, v souvislosti s návratností vynaložených investičních nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávek včetně provozních nákladů, budou operátorovi uhrazeny všechny započtené náklady tržbami.

Z logiky věci pak musí uvedené ceny za přenesení telefonního čísla platit po dobu pěti let - od počátku roku 2006 do konce roku 2010, což zahrnuje i sporné období. Výše uvedené ceny si účastníci řízení sjednali až uzavřením Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení dne 9. 2. 2009 s tím, že uvedené ceny za přenesení telefonního čísla na základě jednoduché objednávky ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak jsou platné a účinné až od 1. 8. 2008. Správní orgán pak v tomto rozhodnutí vycházel vzhledem k tomu, že nedošlo pro sporné období k uzavření dohody, z vysloveného právního názoru správního orgánu II. stupně v paralelně probíhajícím správním řízení čj. 92 152/2008-606, které je známo oběma účastníkům, tj. zaměřil se na kompenzaci nákladů související s přenesením telefonních čísel od navrhovatele k odpůrci. Kompenzaci nákladů se rozumí náhrada

nákladů související s přenesením telefonních čísel vyjádřená počtem těchto uskutečněných portací násobeným pravomocně určenou cenou.

S ohledem na skutečnost, že poskytování služby přenesení telefonního čísla je považováno ze strany účastníků řízení za službu úplatnou, se správní orgán I. stupně zabýval otázkou, kolik bylo skutečně přeneseno telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, aby bylo možno zjistit oprávněnost požadavku navrhovatele na úhradu ceny, resp. náhrady nákladů za přenesená telefonní čísla. Dohody o počtu skutečně přenesených čísel bylo dosaženo na ústním jednání dne 19. 10. 2009, kde se účastníci shodli na tom, že počet skutečně přenesených telefonních čísel bude vyplývat z databáze CNPAC. Odpůrce jejich výši nerozporoval, čímž doložený počet přenesených čísel odsouhlasil. Proto správní orgán postupoval v souladu s ustanovením § 141 odst. 4 správního řádu a vzal za svá zjištění shodná tvrzení účastníků o počtu přenesených telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce.

Náhradu nákladů, která navrhovateli náleží za přenesení jednoho telefonního čísla na základě jednoduché nebo komplexní objednávky, správní orgán odvodil z výroku pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. a z jeho odůvodnění. Výpočet ceny za přenesení telefonního čísla (telefonních čísel) v uvedeném pravomocném rozhodnutí správního orgánu vychází z předpokladu, že došlo skutečně k přenesení telefonního čísla, což je v souladu s příslušným opatřením obecné povahy a i s ustanovením § 34 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě výše uvedených skutečností správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 3. 3. 2010 čj. 45 732/2009-606/X.vyř. vyhověl podle § 141 odst. 7 správního řádu tak, že vyhověl v části návrhu navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci zaplatit za přenesená telefonní čísla v období od 1. 1. 2006 do 31. 7. 2008 a určil, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku 24,360.531,45 Kč vč. DPH spolu se zákonným úrokem z prodlení, jdoucím od 14. 3. 2009 do zaplacení. Ve zbyvající části návrh ve výši 29,623.106,93 Kč zamítl. Náhrada nákladů řízení nebyla žádnému z účastníků řízení přiznána.

V odůvodnění rozhodnutí, následně napadeného rozklady obou účastníků, k části I. výroku správní orgán I. stupně uvedl, že z uvedeného přehledu počtu skutečně přenesených čísel na základě jednoduchých a komplexních objednávek a počtu komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo, vyplývá celkový počet skutečně přenesených telefonních čísel na základě jednoduchých objednávek, tak za sporné období činí 41 050 čísel, přičemž za každé takto přenesené telefonní číslo náleží navrhovateli kompenzace nákladů ve výši 418,- Kč bez DPH, tj. celkem 17 158 900,- Kč bez DPH, dále celkový počet skutečně přenesených telefonních čísel na základě komplexních objednávek za sporné období činí 17 482 čísel, přičemž za každé takto přenesené telefonní

číslo náleží navrhovateli kompenzace nákladů ve výši 384,- Kč bez DPH, tj. celkem 6 713 088,- Kč bez DPH a dále celkový počet komplexních objednávek, na základě kterých bylo skutečně přeneseno alespoň jedno telefonní číslo za sporné období, činí 3 161 realizovaných komplexních objednávek, přičemž za každou takto realizovanou komplexní objednávku náleží navrhovateli kompenzace nákladů ve výši 34,- Kč bez DPH, tj. celkem 107 474,- Kč bez DPH. Dohromady tedy navrhovateli náleží částka ve výši 23 979 462,- Kč bez DPH, tj. po přičtení DPH ve výši 19% celková částka 28 535 559,78 Kč.

Odpůrce však prokazatelně navrhovateli uhradil dne 16. 12. 2008 částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce poskytnutou ve sporném období. Navrhovatel prokazatelně vystavil dne 7. 1. 2009 dobropis č. 99070005 znějící na částku 2 024 009,12 Kč za službu přenesení telefonních čísel v rámci MNP za sporné období, ale neprokázal, že dobropisovanou částku odpůrci skutečně vrátil. Proto nemůže správní orgán kalkulovat s dobropisovanou částkou jako částkou skutečně vrácenou odpůrci. Z toho důvodu, že navrhovatel od odpůrce za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce již obdržel částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH, bylo nutno výše uvedenou celkovou částku ve výši 28 535 559,78 Kč včetně DPH ponížít o odpůrcem již uhrazenou částku ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH. Tudíž bylo určeno, že odpůrce je navrhovateli povinen uhradit zbývající částku ve výši 24 360 531,45 Kč včetně DPH tak, jak je uvedeno ve výrokové části I. napadeného rozhodnutí.

Dále se správní orgán zabýval příslušenstvím pohledávky, jak jej ve svém návrhu uplatnil navrhovatel. Vzhledem k tomu, že navrhovatel plnil zákonnou povinnost, na niž neměl s odpůrcem uzavřenu smlouvu, resp. dodatek ke Smlouvě o propojení (což se stalo až uzavřením Dodatku č. 10 ke Smlouvě o propojení ze dne 9. 2. 2009), správní orgán I. stupně usoudil, že navrhovatel má nárok na zákonný úrok z prodlení v souladu s ustanovením § 369 a ustanovením § 369a obchodního zákoníku. Dále také navrhovatel správnímu orgánu prokázal, že daňový doklad – faktura (vrubopis) č. 99020381 byl doručen odpůrci nejpozději dne 11. 2. 2009, a to dopisem odpůrce ze dne 11. 2. 2009 ve věci „vrácení dobropisu a vrubopisu“, ve kterém odpůrce konstatuje, že navrhovateli vrací daňový doklad – fakturu (vrubopis) č. 99020381 vystavený dne 7. 1. 2009 znějící na částku 53 983 638,38 Kč včetně DPH, a to za službu přenesení telefonních čísel v rámci MNP, a tím potvrzuje, že tento daňový doklad mu byl řádně doručen. Proto správní orgán I. stupně v souladu s ustanovením § 369a odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku usoudil, že vzniká navrhovateli nárok na úhradu zákonného úroku z prodlení třicátým dnem od prokazatelného doručení relevantního daňového dokladu, tj. od 14. 3. 2009.

Ke lhůtě pro splnění povinnosti uložené v napadeném rozhodnutí, kterou požadoval navrhovatel, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, správní orgán uvedl, že tato lhůta není v rozporu s právními předpisy a správní orgán ji považuje za přiměřenou ke splnění povinnosti uložené v tomto rozhodnutí.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že požadavku navrhovatele v částce 29 623 106,93 Kč včetně DPH s příslušenstvím nemohl vyhovět, protože navrhovatel požadoval vyšší částku, než jaká odpovídá kompenzaci nákladů za přenesená telefonní čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, a to 809,- Kč za přenesené číslo, a rovněž proto, že úhradu ve výši 4 175 028,33 Kč včetně DPH provedenou odpůrcem ve prospěch navrhovatele za službu přenesení telefonních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce poskytnutou ve sporném období dne 16. 12. 2008, navrhovatel ve svém návrhu na zahájení řízení nezohlednil.

K části III. výroku rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že o návrhu navrhovatele na úhradu nákladů správního řízení za uhrazený správní poplatek rozhodoval v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž zkoumal poměr úspěšnosti navrhovatele ve správním řízení dle rozhodovací praxe správního orgánu, která mj. vychází z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky III. ÚS 455/01. Navrhovatel byl úspěšný méně než 50 %. Navrhovatel byl v tomto řízení tedy více neúspěšný než úspěšný. Z tohoto důvodu nebylo možno navrhovateli přiznat náhradu nákladů řízení za uhrazený správní poplatek. Jinou náhradu nákladů řízení navrhovatel ani odpůrce nepožadovali.

Účastníci v průběhu správního řízení mj. navrhli sloučení tohoto správního řízení 45 732/2009-606, s paralelně probíhajícím správním řízení čj. 92 152/2008-606. K tomuto správní orgán uvedl, že ustanovení § 140 odst. 1 správního řádu umožňuje správnímu orgánu na návrh účastníka nebo z moci úřední spojit různá řízení, k nimž je správní orgán příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, avšak v ustanovení tohoto zákona mu nikde neukládá povinnost takto učinit. V takovém případě se správní orgán při posuzování spojení správních řízení řídí obecnými zásadami, na kterých správní řízení stojí. Po uvážení posouzení této věci správní orgán dospěl k závěru, že tato řízení nespojí, neboť vzhledem ke komplikovanosti a složitosti obou řízení by nedošlo ke zkrácení procesu rozhodování ve věci a nadto by takovýto postup, vzhledem k této skutečnosti, nepodpořil zásadu hospodárnosti, což se od spojení řízení mj. předpokládá, ale naopak by se mohl dostat do přímého rozporu s touto zásadou. Tím, že se o obou věcech rozhodovalo samostatně, nedošlo a ani nemohlo dojít k tomu, že by kterýkoli účastník byl zkrácen na svých právech.

Rozhodnutí bylo napadeno včasnými rozklady ze strany navrhovatele i odpůrce.

Navrhovatel svým rozkladem napadl toliko výrok II. a III. rozhodnutí a uvedl, že napadené výroky jsou stíženy zejména vadou nepřezkoumatelnosti. Napadené rozhodnutí uvádí, že podkladem pro určení ceny za přenesení mobilního čísla je pravomocné rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. Navrhovatel má však zato, že povaha citovaného rozhodnutí není taková, že by se jednalo o podkladové rozhodnutí. Tímto rozhodnutím bylo uloženo navrhovateli a odpůrci, aby uzavřeli dodatek ke smlouvě o propojení tak, že mj. cena v tomto dodatku bude odpovídat ceně uvedeným rozhodnutím stanovené. Stanovilo tedy povinnost pro budoucnost. Správní orgán měl dle názoru odpůrce v předmětném řízení vycházet čistě z ustanovení § 55 ZEK, který dle názoru odpůrce nebrání jak určení symetrické ceny splňující stanovené parametry výpočtu, tak i ceny zásadně zohledňující jen přírůstkové náklady potřebné pro obsluhu konkrétní objednávky na přenesení čísla při zohlednění dalších ustanovení zákona vyžadujících podporu a zachování hospodářské soutěže a zásady dobrých mravů.

K tomu navrhovatel dodává, že kalkulace ceny 809,- Kč předložená v návrhu, představuje výsledek, který dle přesvědčení navrhovatele odráží správnější postup pro určení ceny a zakládá se na skutečnosti, že ČTÚ uplatnil dvě různé metody pro výpočet ceny MNP. Jednak v řízení čj. 4 674/2006-611 uplatnil v pravomocném rozhodnutí vzorec, kdy na straně čitatele byly náklady související s danou službou a ve jmenovateli pak podíl 5,8% z účastnické báze ke dne 31. 12. 2005. V jiném řízení čj. 875/2006-610 pak správní orgán v pravomocném rozhodnutí uplatnil odlišný způsob určení jmenovatele – počet účastníků skutečně využívajících možnost přenositelnosti v každé jednotlivé síti. Navrhovatel považuje první způsob za přijatelnější z pohledu hospodářské soutěže a pro svou kalkulaci ceny 809,- Kč/portace využil metodiku uvedenou v prvním zmíněném řízení, kdy druhý způsob kalkulace považuje za protisoutěžní z důvodů již uvedených. Dle názoru navrhovatele nebyla na straně správního orgánů žádná právní ani věcná překážka, aby zvážil obě metodiky použité pro stanovení ceny MNP a vybral tu, která lépe odpovídá ustanovením ZEK, včetně obecných zásad, jimiž se má při rozhodování řídit. Správní orgán se však s věcí vypořádal jen prostým konstatováním, že v pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610 byla určena cena za přenesené číslo oběma účastníkům, a proto má přímou relevanci k tomuto správnímu řízení. Navrhovatel uzavírá tím, že byla-li na základě uvedeného napadaným rozhodnutím nesprávně stanovena cena MNP, dopadá to i na výrok o úhradě nákladů.

S ohledem na uvedené pak navrhovatel žádá Radu Českého telekomunikačního úřadu, aby napadené rozhodnutí v rozsahu výroku II. a III. zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Rovněž odpůrce napadl svým včasným rozkladem vydané rozhodnutí, kdy uvedl, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které v rámci tohoto správního řízení již předložil.

Zásadně pak nesouhlasí s vykonstruovaným tvrzením správního orgánu o tom, že cena navrhovatele nebyla nesporná. Toto tvrzení je zcela nepodložené a z důkazů tohoto řízení jednoznačně vyplývá, že navrhovatel od začátku sporu ve sporném období rozporoval pouze cenu za přenesení u odpůrce. Dále odpůrce nesouhlasí s argumentací správního orgánu, který zmatečně poukazuje na ustanovení § 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v platném znění, neboť dle § 1 odst. 4 citovaného zákona se zákon nevztahuje na odměny, úhrady, poplatky, náhrady škod a nákladů a úroky, upravené zvláštními předpisy. Tudíž tento zákon nelze aplikovat na cenu za komunikační činnost, neboť ta je stanovena ZEK. Pokud jde o námitku správního orgánu, že lze pochybovat o tom, že odpůrce s cenou určenou navrhovatelem souhlasil, když vyúčtované faktury uhradil opožděně, k tomu odpůrce uvádí, že pokud by s cenou nesouhlasil, tak by v žádném případě faktury neuhradil a čekal by na rozhodnutí správního orgánu. Důvodem opožděné platby byla skutečnost, že navrhovatel neuhradil cenu účtovanou odpůrcem pro tuto reciproční službu, a tudíž daňové doklady nebyly vyrovnány zaplacením jejich salda, které v tomto období bylo ve prospěch odpůrce v souladu s platnou Přílohou D Smlouvy o propojení. Proto se odpůrce následně rozhodl, že z důvodů souladu účetních a daňových dokladů, aniž by obdržel platby od navrhovatele, cenu jednostranně uhradit. Odpůrce též zásadně nesouhlasí s využitím retroaktivních účinků pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. Stanovení ceny při použití metodiky výpočty ceny zpětně považuje za nezákonné a odporující všem zásadám demokratického právního řádu platného v ČR. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto odpůrce žádá Radu ČTÚ, aby napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Předseda Rady ČTÚ neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ.

S odkazem na uvedené bylo přezkoumáno napadené rozhodnutí a veškerý předložený spisový materiál v dané věci a byly k legislativnímu rámci předmětného sporu konstatovány následující skutečnosti rozhodné pro posouzení věci.

Podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajistit, aby každý účastník veřejně dostupné telefonní služby poskytované na veřejné pevné nebo veřejné mobilní síti, který o to požádá, si mohl ponechat své telefonní číslo, popřípadě čísla nezávisle na podnikateli, který službu poskytuje. Podle odst. 4 uvedeného ustanovení technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli

v souvislosti s přenositelností telefonních čísel stanoví Úřad Opatřením obecné povahy. Podle § 136 odst. 14 zákona o elektronických komunikacích musí podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť splnit povinnost uvedenou v § 34 tohoto zákona nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti Opatření obecné povahy specifikující technické podmínky.

Dne 27. června 2005 vydal ČTÚ Opatření obecné povahy, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel. Opatření obecné povahy nabylo účinnosti dne 15. července 2005. Povinnost realizovat přenositelnost čísel ve veřejných mobilních telefonních sítích tedy byla stanovena nejpozději ke dni 15. ledna 2006. Podle čl. 17 Opatření obecné povahy podnikatelé, kteří mají povinnost zajistit přenositelnost telefonních čísel podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, doplní ve lhůtě 4 měsíců ode dne nabytí právní moci Opatření obecné povahy vzájemně uzavřené smlouvy o propojení jimi provozovaných veřejných telefonních sítí tak, aby obsahovaly nezbytné podmínky pro zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a Opatřením obecné povahy.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady ČTÚ rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

K jednotlivým rozkladovým námitkám navrhovatele odvolací orgán uvádí:

Navrhovatel především namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Za zásadní vadu metodiky výpočtu ceny pak považuje skutečnost, že dle použitého vzorce cena MNP závisí na skutečném počtu přenesených čísel z dané sítě, a to navíc takovým způsobem, že čím méně čísel je přeneseno, tím je cena vyšší. Navrhovatel namítá, že opouštěný operátor má ve své moci ovlivnit počet úspěšných přenosů čísla ze své sítě a tím i cenu. Dále pak uvádí, že podkladem pro určení ceny je pravomocné rozhodnutí čj.875/2006-610/XXI.vyř., které však stanovilo cenu pro budoucí uzavření dodatku a neupravovalo tak vztahy v minulosti. Dle názoru odpůrce měl správní orgán vycházet čistě z ustanovení § 55 ZEK. K uvedené námitce se správní orgán II. stupně plně ztotožňuje s právním názorem správního orgánu I. stupně, který při určení výše náhrady nákladů související s přenesením telefonních čísel vycházel z již vysloveného právního názoru správního orgánu II. stupně v řízení, kde byl navrhovatel v postavení odpůrce, a to tak, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 7 a 12, na něž lze tímto odkázat. Rovněž je v napadeném rozhodnutí zdůvodněno, proč se vycházelo z pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610 a jeho odůvodnění vč. zdůvodnění, proč byly uvedeny částky za přenesení čísla s rozlišením podle

jednoduché a komplexní objednávky a počtu komplexních objednávek a rovněž proč byla použita metodika výpočtu dle řízení čj. 875/2006-610. Z uvedeného jasně plyne, že správní orgán I. stupně obě metodiky výpočtu zvážil a odůvodnil, proč byla použita právě ta metodika, která byla uplatněna. Z uvedených důvodů nelze akceptovat tento argument navrhovatele jako důvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

K námitce „zpětného“ použití podkladového rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI.vyř. lze uvést, že se nejedná o retroaktivní použití cen určených v podkladovém rozhodnutí. Principem výpočtu určených cen je, že za období pěti let, v souvislosti s návratností vynaložených investičních nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávek včetně provozních nákladů, budou operátorovi uhrazeny všechny započtené náklady tržbami. Při stanovení jednotkové ceny bylo pak vycházeno nejen z určitých odhadů na rok 2008- 2010, ale ze skutečných reálných čísel, kterými byly náklady již uplynulého období doloženy.

V pravomocném rozhodnutí čj. 875/2006-610 /XXI.vyř. je uvedeno, že

„Správní orgán při výpočtu nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky vycházel z obecného vzorce, kde se součet efektivně a účelně vynaložených nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu k zajištění přiměřeného zisku vynaložených na zpracování objednávky na přenesení čísla, tj. pouze přírůstkové náklady, dělí počtem přenesených čísel za posuzované období 5 let.

V čitateli jsou přírůstkové náklady související se zpracováním objednávek, tj. provozní náklady a náklady na technické zabezpečení zpracování objednávek podle procesů uvedených v jednotlivých bodech čl. 11 opatření vynaložené za období pěti let. Do výpočtu nejsou zahrnuty náklady, které vstupují do služeb, pro které je specifikovaná cena v čl. 12 písm. b) a c) respektive v čl. 14 a 15 opatření, tj. vyhledání a správné směrování přeneseného čísla, náklady společného řešení včetně nákladů decentralizované části společného řešení a další náklady, které nesouvisí se zpracováním objednávky na přenesení čísla k jinému mobilnímu operátorovi.

Ve jmenovateli je uveden počet přenesených čísel v souvislosti s návratností vynaložených investic za období pěti let, který je vypočten jako pětinašobek skutečného počtu přenesených čísel za rok 2006.“.

Z údajů zde uvedených a na základě logické úvahy pak musíme dojít k závěru, že uvedené ceny za přenesení telefonního čísla musí platit po dobu pěti let - od počátku roku 2006 do konce roku 2010, což zahrnuje i období, které je předmětem tohoto správního řízení, tj. období od začátku ledna r. 2006 (od zahájení poskytování služby) do konce července r. 2008. Touto metodikou byly určeny ceny

a) ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce a naopak, a to pravomocným rozhodnutím čj. 875/2006-610, kdy tyto ceny potvrdil i správní orgán II. stupně svým rozhodnutím,

b) ze sítě spol. T-Mobile Czech Republic a.s. do sítě spol. Vodafone Czech Republic a.s. a naopak, a to pravomocným rozhodnutím čj. 44 398/2005-610/XXV.vyř., kdy tyto ceny potvrdil i správní orgán II. stupně svým rozhodnutím.

Z uvedeného vyplývá, že uvedenými řízeními a za použití zcela totožné metodiky byly určeny ceny za přenesení telefonního čísla jak navrhovateli a odpůrci, tak i spol. T-Mobile Czech Republic a.s.

Pravomocné rozhodnutí čj. 4 674/2006-611/XV.vyř., ze dne 30. 1. 2007, na které se odkazuje navrhovatel, se týkalo sporu mezi spol. T-Mobile Czech Republic a.s. a spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s., kde byly ceny stanoveny pouze za přenesení tel. čísla ze sítě spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s. ve výši 576,- Kč. Pravomocné rozhodnutí z r. 2007 čj. 4 674/2006-611/XV.vyř. a jeho ceny bylo „překonáno“ pravomocnými rozhodnutími o ceně z r. 2008, kdy se při výpočtu ceny vycházelo mimo jiné již ze skutečných údajů o počtu přenesených tel. čísel v r. 2006 a dostupných údajů o nákladech vynaložených na realizaci služby přenesení čísel a nikoliv pouze z odhadovaných počtů.

Lze uzavřít tím, že v daném případě byla použita cena odrážející v posuzovaném období, s ohledem na již dostupné údaje, co nejpřesnější cenu za přenesení čísla, kdy byla pro její výpočet použita obecná metodika daná již opatřením obecné povahy z roku 2005. Nejedná se tedy o retroaktivitu nýbrž o aplikaci zásad daných již před zavedením služby přenositelnosti čísel s použitím později dostupných ekonomických a statisticky doložených údajů zjištěných pro období let 2006 a násl.

K námitkám odpůrce:

Odpůrce nesouhlasí s tvrzením o nespornosti ceny. Tuto skutečnost správní orgán bezesporu podrobně zdůvodnil, a to zejména na straně 12 a 13 napadeného rozhodnutí, kdy odpůrce pouze v rozkladu uvedl, že s tímto nesouhlasí bez jakéhokoli relevantního argumentu.

Navíc odpůrce v paralelně probíhajícím správním řízení čj. 92 152/2008-606 sám nárokoval v postavení navrhovatele cenu, o které tvrdil, že je nákladově orientovaná, a při tom požaduje, aby v tomto řízení, kde vystupuje jako odpůrce, bylo řízení zastaveno a navrhovatel získal cenu podnákladovou. Tím nabádá správní orgán k nerovnému přístupu k jednotlivým účastníkům, a dále tak sám podkopává svoji argumentaci ze správního řízení čj. 92 152/2008-606, ve které poukazuje na nezbytnost nákladově orientované ceny za službu přenesení telefonního čísla.

Dále odpůrce uvádí, že nesouhlasí s užitím ustanovení zákona o cenách. K uvedenému odvolací orgán uvádí, že ustanovení § 2 zákona o cenách nebylo v žádném případě použito proti jeho smyslu, neboť ZEK sám o sobě přímo cenu za službu přenesení telefonních čísel neurčuje. Ve své podstatě hovoří pouze o povinnosti přenesení telefonních

čísel (§ 34 ZEK) a že cena má být nákladově orientovaná (§ 55 ZEK). Ustanovení zákona o cenách je tudíž použito naprosto korektně jako podpůrné ustanovení, že cena nebyla sjednána ani ve smyslu § 2 zákona o cenách, což je odůvodněno na str. 12 napadeného rozhodnutí, na které lze tímto odkázat.

Odpůrce ve svém rozkladu v bodě 4 podává výklad pozdní úhrady vystavených vyúčtování ze strany navrhovatele. K uvedenému odvolací orgán uvádí, že se tento výklad jeví jako ryze účelový. Ze spisového materiálu a rovněž ze skutečností správnímu orgánu známých je jasně patrné, že celá platba byla zaplacená jednorázově po zahájení paralelně probíhajícího správního řízení mezi stejnými účastníky.

Odpůrce shodně s navrhovatelem poukazuje na „retroaktivní“ užití rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI. vyř., k čemuž je možno odkázat na vyjádření k totožné námitce navrhovatele.

Lze uzavřít tím, že obdobné připomínky uplatňoval navrhovatel i odpůrce v průběhu správního řízení, kdy správní orgán I. stupně se s jejich neakceptováním podrobně vypořádal v závěru odůvodnění rozhodnutí. Lze tak konstatovat, že správní orgán II. stupně se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, který vyhověl pouze částečně návrhu navrhovatele, kdy pro výpočet náhrady nákladů za službu přenesení čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce za období od ledna 2006 do července 2008 správně použil metodiku výpočtu z již pravomocného rozhodnutí čj. 875/2006-610/XXI. vyř., kdy aplikoval kalkulační vzorec použitý z citovaného pravomocného rozhodnutí a v souladu s OOP/10/07.2005-3 pak přiznal úhradu pouze za skutečně přenesená čísla.

Dle názoru správního orgánu II. stupně však nebylo možno přiznat příslušenství závazku, jehož výše byla vyčíslena až následně napadeným rozhodnutím. V tomto směru se tedy odvolací orgán neztotožnil s právním názorem správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí změnil tak, že příslušenství pohledávky se nepřiznává z následujících důvodů.

Je třeba posoudit rozhodný okamžik, kdy nastalo prodlení. Správní orgán I. stupně dovedl z ustanovení § 369a obchodního zákoníku začátek prodlení z toho, že navrhovatel správnímu orgánu prokázal, že daňový doklad – faktura (vrubopis) č. 99020381 byl doručen odpůrci nejpozději dne 11. 2. 2009. Z uvedeného správní orgán I. stupně usoudil, že v souladu s ustanovením § 369a odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku vzniká navrhovateli nárok na úhradu zákonného úroku z prodlení třicátým dnem od prokazatelného doručení relevantního daňového doklady, tj. od 14. 3. 2009. S tímto názorem správního orgánu I. stupně odvolací orgán zásadně nesouhlasí. Zdůraznit je třeba, že vzniku pohledávky, resp. prodlení s nesplněním dluhu (a nároku na úroky z prodlení) musí předcházet vznik konkrétního závazku. Závazek vzniká ze smluv nebo ze zákona, v daném případě smlouva uzavřena nebyla, ze zákona je zjevná pouze povinnost přenositelnosti čísel a základní

zásady pro výpočet ceny. Lze uzavřít, že závazek v konkrétní výši vzniká v daném případě až nabytím právní moci tohoto rozhodnutí.

Až do okamžiku rozhodnutí sporu, jaká úhrada za sporné období navrhovateli náleží, nebyla známa výše závazku odpůrce z plnění navrhovatelovy zákonné povinnosti. Bez znalosti výše závazku pak nemohl odpůrce plnit z důvodu neznalosti výše úhrady a nemohl tedy zákonitě nastat důsledek prodlení s plněním. Použitá aplikace ustanovení § 369a obchodního zákoníku tak není v daném případě namístě, neboť prodlení ve splnění závazku nejprve předpokládá vznik tohoto závazku. Aplikace tedy může dopadat na vztahy, kdy je v okamžiku splatnosti závazku zřejmá cena plnění, ale není zřejmá lhůta plnění či nebyla provedena výzva k plnění. Nehrazení ceny ze strany odpůrce z důvodu neznalosti její oprávněné výše nemůže jít k tíži odpůrce v tom, že by byl povinen i v takovém případě hradit úroky z prodlení od okamžiku určeného napadeným rozhodnutím a nikoliv od okamžiku určení výše tohoto závazku. Prodlení se splněním závazku, tj. zaplatit cenu za přenesení mobilních čísel ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce ve sporném období, odpůrci vzniká až v případě nesplnění povinnosti stanovené v tomto správním řízení, které určuje splnění závazku do 3 dnů ode dne právní moci rozhodnutí. Při nesplnění takto určeného závazku by se odpůrce teprve dostal do prodlení a navrhovatel by se následně mohl domáhat zákonných úroků z prodlení.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady není opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu